



L. T.

**MOKESTINIŲ GINČŲ KOMISIJA PRIE
LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS**

**SPRENDIMAS
DĖL UAB „R1“ 2017-03-27 SKUNDO**

2017 m. birželio 5 d. Nr. S- 125 (7-76/2017)
Vilnius

Mokestinių ginčų komisija prie
Lietuvos Respublikos Vyriausybės,
susidedanti iš:

komisijos pirmininkės
komisijos narių

Editos Veršalienės
Martyno Endrijaičio
Rasos Stravinskaitės
Andriaus Veniaus – pranešėjas
Linos Vosylienės

sekretoriaujant

Ramutei Matkevičienei

dalyvaujant mokesčių mokėtojo
atstovui

Rimantui Silkei

mokesčių administratoriaus atstovui

Linui Ramanauskui

2017 m. gegužės 9 d. išnagrinėjusi UAB „R1“ (toliau – Pareiškėjas) 2017-03-27 skundą dėl Muitinės departamento prie Finansų ministerijos (toliau – Muitinės departamentas; centrinis mokesčių administratorius) 2017-03-02 sprendimo Nr. 1A-53, n u s t a t ė:

Muitinės departamentas skundžiamo sprendimo pirma dalimi patvirtino Kauno teritorinės muitinės (toliau – Kauno TM; vietos mokesčių administratorius) 2016-11-21 sprendimą Nr. 6KM18035 dalyje, kuria Pareiškėjui įregistruota: 105 Eur maitas, 10524 Eur pridėtinės vertės mokestis (toliau – PVM), 218 Eur PVM delspinigiai ir 3189 Eur bauda.

Antra sprendimo dalimi Muitinės departamentas panaikino Kauno TM 2016-11-21 sprendimą Nr. 6KM18035 dalyje, kuria Pareiškėjui įregistruota: 633 Eur PVM, 13 Eur delspinigiai ir 190 Eur bauda.

Nustatyta, kad Estijos įmonė „H1 OU“ Kauno TM krovinių poste „Centras“ Bendrijos / bendrajai tranzito procedūrai įformino T1 lydinčiąjį dokumentą Nr. 16LTKR1000153580B0 (2016-09-14), pagal kurį tranzitu per Bendrijos teritoriją turėjo būti gabenamas krovinyš – baldai ir jų dalys (bruto svoris – 6519 kg). Krovinio paskirties muitinės įstaiga – Latvijos Respublikos muitinės Terehovo MKP postas, tranzito procedūros užbaigimo terminas – 2016-09-22. Prekių siuntėjas ir vežėjas – UAB „R1“ (Pareiškėjas).

Kauno TM mobiliųjų grupių posto pareigūnai sustabdė iš krovinių posto „Centras“ išvažiuojantį Pareiškėjui priklausančią krovininį automobilį „Fiat Ducato“ (vals. Nr. X) ir nustatė, kad vietoj pirmiau minėtu lydinčiuoju dokumentu deklaruotų 190 pakuočių bei 6519 kg bruto svorio,

faktiškai buvo gabenta tik 25 pakuotės prekių. Prekių sulaikymo protokolu Nr. 006794 (2016-09-14) automobilyje rastos prekės sulaikytos, o tranzito procedūra užbaigta su neatitikimu.

Kauno TM nustatė, kad prekių patikrinimo metu 10 iš 25 automobilyje rastų pakuočių nepavyko susieti su prekėmis, išvardintomis sąskaitose.

Pareiškėjas bei įmonė „H1 OU“ informavo muitinę, kad trūkstamos prekės (165 pakuotės) sandėliuojamos Pareiškėjo nuomojamame sandėlyje Kaune, R. 147A / J g. 3. Pareiškėjas 2016-11-03 rašte paaiškino, jog transporto priemonė buvo neplombuota, kroviny s sunkus, todėl, siekiant tolygiai paskirstyti svorį, prekės buvo perkrautos, o dalis prekių per nepasiziūrėjimą liko sandėlyje. Pareiškėjas taip pat nurodė kokioms sąskaitoms priskirtinos 10 pakuočių, kuriuose esančias prekes muitinė pripažino kaip nedeklaruotas.

Įvertinusi gautus atsakymus bei pateiktus dokumentus, Kauno TM pasisakė, kad įrodymų, leidžiančių priskirti minėtas 10 pakuočių prekes, gabentoms pagal deklaraciją Nr. 16LTKR1000153580B0 (2016-09-14), nėra. Konstatavo, kad Pareiškėjas nesilaikė Europos Parlamento ir Tarybos Reglamente (ES) Nr. 952/2013, kuriuo nustatomas Sąjungos muitinės kodeksas (toliau – Sąjungos muitinės kodeksas), 79 str. 1 dalies a) punkte nustatyto reikalavimo, susijusio su prekių paėmimu iš muitinės priežiūros bei jų gabenimu. Taip pat, vadovaujantis Pridėtinės vertės mokesčio įstatymo (toliau – PVMĮ) 14 straipsnio 13 dalimi, atsirado skola už importo pridėtinės vertės mokesčių. Skolos atsiradimo data – 2016-09-14.

Vadovaujantis Sąjungos muitinės kodekso 79 str. 3 dalimi bei atsižvelgus į tai, kad tiek įmonė „H1 OU“, kaip už tranzito procedūros įvykdymą atsakingas asmuo, tiek ir prekių siuntėjas bei vežėjas – Pareiškėjas, žinojęs apie prievolę gabenti ginčo prekes, nesilaikė Sąjungos muitų teisės aktuose įtvirtino reikalavimo pateikti muitinės įstaigai visų muitinės deklaracijoje išvardintų prekių, minėti asmenys pripažinti skolininkais muitinei.

Sąjungos muitinės kodekso 70 str. 1 dalis reglamentuoja, kad prekių muitinės vertės pagrindas yra sandorio vertė, tai yra kaina, faktiškai sumokėta arba mokėtina už prekes, parduodamas eksportui į Bendrijos muitų teritoriją, kuri prireikus patikslinama. Kadangi nebuvo pateikta sandorio vertę pagrindžiančių dokumentų, Kauno TM sandorio vertės metodo netaikė ir pagrindė dėl kokių priežasčių nėra galimybės muitiniam įvertinimui taikyti kitus metodus, numatytus Sąjungos muitinės kodekso 74 str. 2 dalyje. Prekių muitiniam įvertinimui pritaikytos Sąjungos muitinės kodekso 74 str. 3 dalies nuostatos ir muitinė vertė nustatyta naudojant duomenis, kuriuos galima gauti importuojančioje šalyje, t. y. remiantis muitinėje turimais duomenimis.

Nustatyta prekių muitinė vertė – 53023,31 Eur, nuo kurios apskaičiuota: 105 Eur maitas, 11157 Eur PVM, 231 Eur delpinigiaai už nesumokėtą PVM. Vadovaujantis Mokesčių administravimo įstatymo (toliau – MAĮ) 139 straipsniu, Pareiškėjas bei įmonė „H1 OU“ nubausti 30 proc. dydžio bauda nuo įregistruotų mokesčių sumos – 3379 Eur.

Pareiškėjas nesutiko su Kauno TM sprendimu ir jį apskundė Muitinės departamentui, papildomai pateikdamas tam tikrus dokumentus.

Muitinės departamentas, atsižvelgdamas į tai, kad dalis dokumentų, Pareiškėjo pateiktų Muitinės departamentui, yra surašyti nevalstybine kalba, vadovaudamasis MAĮ 153 str. 3 ir 5 dalių nuostatomis, 2017-01-18 sprendimu Nr. 1A-15 Pareiškėją įpareigojo pašalinti skundo trūkumus – pateikti sąskaitų Nr. 261.135 (2016-05-10), Nr. 000026 (2016-05-12) ir Nr. 4/000041 (2016-05-17) bei su šiomis sąskaitomis susietų pakavimo lapų vertimus, taip pat pateikti prekių, deklaruotų pagal deklaraciją Nr. 16LTKR1000153580B0 (2016-09-14), gabenimo važtaraštį; automobilio „FIAT DUCATO“ (valst. X) registracijos liudijimo kopiją. Pareiškėjas reikalaujamų dokumentų bei jų vertimų nepateikė, todėl, kaip nurodo Muitinės departamentas, nagrinėdamas Pareiškėjo skundą, nevertino nevalstybine kalba įformintų dokumentų.

Muitinės departamentas skundžiamu sprendimu Kauno TM sprendimą patvirtino iš dalies.

Dėl importo skolos įregistravimo. Sąjungos muitinės kodekso 79 str. 1 dalies, reglamentuojančios skolos atsiradimą dėl reikalavimų nesilaikymo, a) punktas nustato, kad importo skola muitinei atsiranda jei nevykdoma bent viena iš muitų teisės aktuose nustatytų pareigų, susijusių su ne Sąjungos prekių įvežimu į Sąjungos muitų teritoriją, jų paėmimu iš muitinės

priežiūros arba su tokių prekių gabenimu, perdirbimu, saugojimu, laikinuoju saugojimu, laikinuoju įvežimu arba disponavimu jomis toje teritorijoje.

Sąjungos muitinės kodekso 79 str. 3 dalis nustato, jog skolininku laikomas: a) asmuo, kuris privalėjo įvykdyti atitinkamas pareigas; b) asmuo, kuris žinojo arba, yra pagrindo manyti, kad turėjo žinoti, kad muitų teisės aktais nustatyta pareiga nebuvo įvykdyta, ir kuris veikė asmens, privalėjusio įvykdyti tą pareigą, interesais arba kuris dalyvavo atliekant veiksmus, dėl kurių ta pareiga nebuvo įvykdyta; c) asmuo, kuris įsigijo arba laikė atitinkamas prekes ir jų įsigijimo arba gavimo metu žinojo arba, yra pagrindo manyti, kad turėjo žinoti, kad muitų teisės aktais nustatyta pareiga nebuvo įvykdyta.

Skolos atsiradimo laiku, kaip tai nustato Sąjungos muitinės kodekso 79 str. 2 dalies b) punktas, laikomas momentas, kai priimama deklaracija, kuria prekės deklaruojamos muitinės procedūrai įforminti, jeigu po to nustatoma, kad iš tikrųjų nebuvo įvykdyta sąlyga, kurią privaloma įvykdyti įforminant prekėms tokią procedūrą.

Skundžiamame sprendime pažymėta, kad Sąjungos muitinės kodekse, kiek tai susiję su Sąjungos tranzito procedūra, yra atskirai įtvirtinta ir prekių vežėjo atsakomybė. Kodekso 233 str. 3 dalyje reglamentuojama, kad prekių vežėjas arba gavėjas, kuris priima prekes žinodamas, kad jos gabenamos taikant Sąjungos tranzito procedūrą, taip pat atsako už visų ir nepakeisto pavidalo prekių pateikimą paskirties muitinės įstaigai per nustatytą terminą ir nepažeidus muitinės taikomų prekių identifikavimo užtikrinimo priemonių.

Muitinės departamentas, įvertinęs mokestinio patikrinimo metu surinktą informaciją, konstatavo, kad Pareiškėjas, pateikdamas muitinei tik dalį muitinės deklaracijoje Nr. 16LTKR1000153580B0 (2016-09-14) išvardintų prekių, nesilaikė reikalavimo, numatyto Sąjungos muitinės kodekso 170 str. 1 dalyje, nustatančio prievolę pateikti atitinkamas prekes muitinei. Pareiškėjo veiksmai atitiko Sąjungos muitinės kodekso 79 str. 1 dalies a) punkto normą, nustatančią importo skolos atsiradimo pagrindus, o Pareiškėjas laikytinas skolininku, kaip asmuo, privalėjęs įvykdyti atitinkamas pareigas bei žinojęs, kad muitų teisės aktais nustatyta pareiga nebuvo įvykdyta, ir kuris veikė asmens, privalėjusio įvykdyti tą pareigą, interesais bei dalyvavęs atliekant veiksmus, dėl kurių ta pareiga nebuvo įvykdyta (Sąjungos muitinės kodekso 79 str. 3 dalies a) ir b) punktai).

Muitinės departamento teigimu, nėra ginčo dėl aplinkybės, jog Pareiškėjas veikė tranzito procedūros vykdytojo – Estijos įmonės „H1 OU“ interesais, taip pat Pareiškėjas neneigia ir to fakto, kad jo gabenamoms prekėms buvo įforminta tranzito procedūra.

Sąjungos muitinės kodekso 79 str. 1 dalyje nurodyti skolos atsiradimo pagrindai yra formalūs, t. y. šiais atvejais nereikalaujama įrodyti prekių pateikimo į laisvą apyvartą, užtenka nustatyti faktą, kad atsakingas asmuo neįvykdė jam keliamų reikalavimų.

Muitinės departamentas Pareiškėjo teiginį, jog dalis prekių nebuvo pakrauta į transporto priemonę per neapsižiūrėjimą, vertina kaip Pareiškėjo gynybinę poziciją. Muitinės teigimu, atsižvelgus į tai, kad transporto priemonėje „FIAT DUCATO“ buvo rastos tik 25 pakuotės vietoj deklaruotų 190 pakuočių, darytina išvada, jog didžioji dalis prekių nebuvo pakrauta tyčia. Be to, būtina įvertinti ir tai, kad visos deklaruojamos prekės (t. y. 190 pakuočių, kurių svoris 6519 kg) negalėjo būti patalpintos į transporto priemonę, kurios keliamoji galia – 3,5 tonos.

Pareiškėjas taip pat nepagrįstai teigia, kad ginčo prekės buvo įgavusios Sąjungos prekių statusą. Šios prekės niekada nebuvo išleistos į laisvą apyvartą. Priešingai, laikotarpiu nuo 2016-06-28 iki 2016-09-14 prekės buvo deklaruotos 11-ai tranzito procedūrų, iš kurių nei viena baigta nebuvo. Be to, procedūros vykdytojas ir Pareiškėjas kreipėsi į Kauno TM su prašymais įforminti ginčo prekėms laikinąjį saugojimą, tačiau 2016-11-16 sprendimu Nr. 1KP-644 jų prašymai buvo atmesti. Minėtas sprendimas teisės aktų nustatyta tvarka apskūstas nebuvo.

Pareiškėjas jokių argumentų dėl ginčo prekių muitinės vertės nustatymo bei įregistruotos skolos apskaičiavimo teisingumo nenurodė, todėl laikytina, kad dėl šių aplinkybių ginčo nėra.

Dėl gabentų prekių priskyrimo muitinės deklaracijai. Kauno TM konstatavo, kad dalį transporto priemonėje rastų prekių – 10 pakuočių nėra galimybės priskirti tranzito deklaracijoje Nr. 16LTKR1000153580B0 (2016-09-14) deklaruotoms prekėms.

Kauno TM nenustatė duomenų, kuriais remiantis būtų galima susieti minėtas prekes su muitinės deklaraciją papildančiais dokumentais – sąskaitomis. Konstatuotina ir tai, kad ir pats Pareiškėjas, be teiginių apie prekių priskyrimą vienai ar kitai sąskaitai, jokių papildomų duomenų nepateikia. Kauno TM pažymėjo, kad prekes susieti trukdo tai, kad ant pakuočių nėra prekių aprašymo, kuris nurodytas sąskaitoje.

Muitinės departamento teigimu, Kauno TM sprendimas laikyti pirmiau paminėtas prekes nedeklaruotomis yra pagrįstas, tačiau Muitinės departamentas nesutinka su vietos mokesčių administratoriaus sprendimu šias prekes apmokestinti importo mokesčiais.

Sąjungos muitinės kodekso 153 str. 1 dalis nustato, kad visos Sąjungos muitų teritorijoje esančios prekės turi Sąjungos prekių muitinį statusą, išskyrus atvejus, kai nustatoma, kad jos nėra Sąjungos prekės. Taigi Sąjungos prekių statusas yra prezumpcija, kuri gali būti paneigta pateikiant atitinkamus įrodymus. Atsižvelgus į tai, kad nei Pareiškėjas, nei Kauno TM tokių įrodymų nenustatė, šios prekės (t. y. 10 pakuočių) laikytinos turinčiomis Sąjungos prekių statusą, o mokesstinė nepriemoka, įregistruota už šias prekes (633 Eur PVM ir 13 Eur PVM delpinigia), naikintina.

Dėl baudos dydžio. Muitinės departamentas, vadovaudamasis MAĮ 139 str. 1 dalies nuostatomis bei atsižvelgęs į Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo praktiką, kad, skiriant baudą už mokesčių įstatymo pažeidimą, turėtų būti imamas sankcijoje numatytas baudos vidurkis, o tuomet, atsižvelgiant į pažeidimo pobūdį, bendradarbiavimą bei kitas įstatyme numatytas aplinkybes, baudos dydis turi būti mažinamas arba didinamas nuo jos vidutinio dydžio, sutinka su Kauno TM nurodyta Pareiškėjo atsakomybę sunkinančia aplinkybe, t. y. jog buvo gabenta tik maža deklaruotų prekių dalis. Muitinės departamentas taip pat laikosi nuomonės, kad būtent ši aplinkybė ir priskirtina mokesčio pažeidimo pobūdžiui. Muitinės departamento nuomone, deklaruotų ir faktiškai rastų prekių santykis yra pakankamai didelis, kad pašalintų bet kokias abejones, jog šis pažeidimas buvo padarytas ne tyčia, o dėl aplaidumo ar neapsižiūrėjimo. Taigi Pareiškėjo pažeidimas laikytinas tyčiniu, todėl 30 proc. dydžio bauda nuo įregistruotų mokesčių sumos yra visiškai pagrįsta ir teisinga.

Muitinės departamentas daro išvadą, kad Kauno TM teisingai nusprendė įregistruoti importo skolą už deklaruotas ir patikrinimo metu nerastas prekes, tačiau sprendimas apmokestinti muitinės deklaracijoje nedeklaruotas prekes buvo nepagrįstas ir neteisėtas.

Pareiškėjas su Muitinės departamento sprendimu nesutinka ir Mokesčių ginčų komisijos prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės (toliau – Komisija) prašo skundžiamą sprendimą pakeisti, taip pat sprendimu paskirtą baudą sumažinti iki 10 proc. dydžio.

Pareiškėjas nurodo, kad tranzito procedūra pradėta 2016-09-14, neplombuotas automobilis kartu su prekėmis sulaikytas irgi 2016-09-14, o procedūros užbaigimo terminas buvo 2016-09-22. Pareiškėjas paaiškina, jog muitinei nurodė, kad trūkstamos prekės yra bendrovės sandėlyje, Kaune, R 147A/J g. 3, t. y. tuo pačiu adresu kaip muitinio tikrinimo vieta. Prekės, siekiant išlyginti krovinio svorį automobilyje, buvo perkraunamos ir per neapsižiūrėjimą dalis jų liko nepakrautos į automobilį iš sandėlio. Paaiškina, kad tiek 2016-09-14 bendrovės sandėlio apskaitos duomenys, tiek sąskaitos bei pakavimo lapai buvo teikiami, tačiau šie dokumentai ar dalis jų buvo ignoruojami. Kadangi procedūros užbaigimo terminas buvo tik 2016-09-22, tai buvo pakankamas terminas, kad skundžiamame sprendime nurodytos prekės būtų buvę sukrautos į automobilį ir iki nurodyto termino procedūra būtų buvusi užbaigta be pažeidimų. Pareiškėjo teigimu, faktinių aplinkybių, kurios leistų konstatuoti, jog tranzito procedūra būtų buvusi užbaigta netinkamai, muitinės nėra nustatę.

Pareiškėjo nuomone, ginčas kilo todėl, kad muitinės pareigūnai negalėjo identifikuoti 10 automobilyje buvusių pakuočių bei trūkstamų pakuočių, buvusių Pareiškėjo sandėlyje. Dėl 10 pakuočių, kaip nurodo Pareiškėjas, jis pateikė sąskaitą Nr. 000026 ir pakavimo lapus iš gamintojo „G2“, kuriuose matyti prekių pavadinimai. Pareiškėjo teigimu, aplinkybė, kad ant pakuočių nebuvo ženklavimo, nėra laikytina pakankamu pagrindu jų neidentifikuoti.

Pareiškėjas nurodo, kad prekių sulaikymo metu buvo rastos 25 pakuotės baldų pagal sąskaitas Nr. 261.134 ir Nr. 000026 ir protokolų surašymo metu muitinės pareigūnai buvo informuoti, jog likusios prekės yra likę sandėlyje už 50 metrų nuo sulaikymo vietos, tačiau

pareigūnai nesiėmė priemonių šių aplinkybių patikrinti. Nors muitinės pareigūnai prekių patikrinimo metu nustatė ir užfiksavo visas prekes iš 25 pakuočių, bet dėl nežinomų priežasčių nesugebėjo „identifikuoti“ 10 pakuočių kėdžių pagal sąskaitą Nr. 000026.

Prekių siuntėjui TOO „D1“ siunčiant prekes Pareiškėjui pagal tris sąskaitas, atlikus patikrinimą muitinėje, paaiškėjo, kad siuntoje pagal visas tris sąskaitas faktiškai buvo 190 pakuočių, o turėjo būti 220 pakuočių. Todėl kita dalis prekių 2016-09-26 atvyko su tranzito deklaracija 16LV00072215643662, CMR Nr. B/N 2016-09-23, specifikacija Nr. 000026/1 ir tranzito procedūra buvo užbaigta laikinojo saugojimo procedūra Nr. 16LTKR1000LS00D9D4 bei 2016-09-26 prekės buvo iškrautos į muitinės sandėlį UAB „G1“.

Siunta su 190 pakuočių atvyko 2016-06-18 pas Pareiškėją su T1 deklaracija Nr. 16LV00072213593265, tačiau dėl neatitikimų krovinyje buvo nepriimtas. Automobilis su kroviniu bei patikslintais jį lydintais dokumentais (T1 deklaracija) pas Pareiškėją atvyko 2016-06-27 ir jam 2016-06-28 buvo įforminta kita tranzito procedūra Nr. 16LTKR100015195F65, kadangi gavėjas laukė likusios krovinio dalies iš pasienio posto sandėlių, todėl ir nevežė į Kazachstano Respubliką. Pareiškėjas paaiškina, jog neturi savo muitinės sandėlių, todėl, kiekvieną kartą vis įformindamas kitą T1 procedūrą, krovinį pakraudavo, vėliau iškraudavo į savo sandėlius, esančius J g. 3, Kaune.

Pareiškėjas nurodo, kad krovinyje gautas pagal tris sąskaitas Nr. 261.135, Nr. 4/000041, Nr. 000026 (pagal kurias ir apskaičiuota skola muitinei), bendras pakuočių skaičius – 220, o pagal T1 Nr. 16LTKR100015380B0 pakuočių skaičius – 190, nes likusiai pakuočių daliai (30 pakuočių) buvo įforminta laikinojo saugojimo procedūra BDK Nr. 16LTKR1000LS00D9D4 (2016-09-26), nes, kaip minėta, dalis krovinio vyko su kita transporto priemone. Visos prekės buvo laikomos tame pačiame sandėlyje, tačiau muitinė nesiteikė šių prekių identifikuoti.

Taip pat, Pareiškėjo teigimu, labai svarbi aplinkybė, jog 2016-05-24 prekės, gabentos su sąskaita Nr. 261.135, yra išsiųstos iš Genoveva S. A. su eksporto deklaracija Nr. 16LTVA1000EK03E256; prekės su sąskaita Nr. 4/000041 yra išsiųstos iš Monrabalchirivella S. L. su eksporto deklaracija Nr. 16LTVA1000EK03E230; prekės su sąskaita Nr. 000026 yra išsiųstos iš G2 su eksporto deklaracija Nr. 16LTVA1000EK03E248. Išvardintos prekės turėjo būti eksportuotos iš Europos Sąjungos į Kazachstaną per Latvijos Terehovo muitinės postą, o, negavus apmokėjimo už prekes, prieš kertant ES sieną, prekės buvo grąžintos į ES, Latvijoje įforminus T1 Nr. 16LV00072213593265, kurioje yra nurodytos visos minėtos eksporto deklaracijos, ginčo sąskaitos ir kt.

Pareiškėjas nurodo, kad šiuo metu visas krovinyje gautas pagal visas tris sąskaitas Nr. 261.135, Nr. 4/000041, Nr. 000026 (pagal kurias apskaičiuota skola muitinei), yra išsiųstas krovinio gavėjui ir muitinės pareigūnams, pradėjusiems ir užbaigusiems tranzito procedūrą išvežant krovinį, nekilo jokių rūpesčių identifikuojant krovinio pakuotes pagal sąskaitose nurodytus prekių duomenis.

Pareiškėjas nurodo, kad prekes perkeliant iš neužplombuotos transporto priemonės vežėjas atleidžiamas nuo pareigos muitinei pateikti prekes ir nurodyti tranzito deklaracijos MRN (2015-11-24 reglamento (ES) 2015/2447 305 str. 3 d.). Pareiškėjo teigimu, nustatytas pažeidimas nėra susijęs su bandymu neteisėtai paimti prekes iš muitinės priežiūros. Pareiškėjas nurodo, kad jam nebuvo leista atlikti visus veiksmus, būtinus tranzito procedūrai tinkamai užbaigti. Pareiškėjo nuomone, nebuvo pagrindo mokestinę prievolę apskaičiuoti pagal visas tris sąskaitas visoms 220 pakuotėms, neatimant dalies 30 pakuočių pagal BDK, ir tų prekių 25 pakuočių, kurios sulaikytos. Taip pat Pareiškėjas prašo baudą sumažinti iki 10 proc.

Iš bylos medžiagos matyti, kad Pareiškėjo skundas netenkintinas, skundžiamas Muitinės departamento sprendimas tvirtintinas.

Ginčas byloje yra kilęs dėl to, ar Pareiškėjas pagrįstai pagal Sąjungos muitinės kodekso 79 str. 1 d. a punktą bei 79 str. 3 dalies a ir b punktus pripažintas skolininku muitinei dėl neužbaigtos Sąjungos / bendrosios tranzito procedūros pagal tranzito deklaraciją (T1) MRN 16LTKR1000153580B0 (2016-09-14) (toliau – Tranzito deklaracija), Muitinės departamentui konstatavus, jog Pareiškėjas, kaip ginčo prekių siuntėjas ir vežėjas, žinojo, kad prekės gabenamos taikant tranzito procedūrą, tačiau nesilaikė Sąjungos muitų teisės aktuose įtvirtinto reikalavimo

pateikti muitinės įstaigai visų muitinės deklaracijoje išvardintų prekių, todėl tinkamai neužbaigė Sąjungos tranzito procedūros ir atsirado skola muitinei. Tuo tarpu Pareiškėjas, nesutikdamas su skundžiamu sprendimu, akcentuoja tai, kad sprendimo išvada apie netinkamai užbaigtą tranzito procedūrą yra padaryta neįvertinus visų faktinių aplinkybių.

Byloje nustatyta, kad Pareiškėjas Kauno TM krovinių poste „Centras“ 2016-09-14 įformino Tranzito deklaraciją, pagal kurią tranzitu per Sąjungos muitų teritoriją turėjo būti gabenamas krovinyš – baldai ir jų dalys (bruto svoris – 6519 kg) į paskirties muitinės įstaigą – Terehovą MKP (LV). Deklaracijoje nurodyta transporto priemonė – FIAT / HFT024. Tranzito procedūros užbaigimo terminas – 2016-09-22. Byloje taip pat nustatyta, jog 2016-09-14, t. y. Tranzito deklaracijos įforminimo dieną Kauno TM Mobilijų grupių posto pareigūnai muitinės teritorijoje (adresu: J g. 3, Kaunas) sustabdė iš muitinio tikrinimo vietos link išvažiavimo iš posto teritorijos vartų važiuosį krovinį automobilį FIAT DUCATO (X), kurį naudojo Pareiškėjas, o jį vairavo Pareiškėjo direktorius. Patikrinus transporto priemonės dokumentus ir krovinį buvo nustatyta, kad vietoj Tranzito deklaracijoje deklaruotų 190 pakuočių, kurių bendras svoris sudarė 6519 kg, buvo gabenamos 25 pakuotės, kurių bendras svoris 300 kg. Taigi, buvo nustatytas 165 pakuočių prekių trūkumas (Prekių sulaikymo protokolas Nr. 6KMB101724). Dėl trūkstamų prekių Pareiškėjas Kauno TM pateikė paaiškinimą, jog likusios prekės (165 pakuotės) per neapsižiūrėjimą nebuvo sukrautos į automobilį ir liko Pareiškėjo nuomojamame sandėlyje adresu: R 147A / J g. 3, Kaunas. Kauno TM taip pat prašė Pareiškėjo pateikti tarptautinį krovinio transportavimo važtaraštį (CMR), su kuriuo turėjo būti gabenamos Tranzito deklaracijoje deklaruotos prekės, tačiau Pareiškėjas šio dokumento nepateikė, motyvuodamas tuo, kad visos prekės dar nebuvo sukrautos, todėl CMR nesurašytas.

Ginčo teisinių santykių atsiradimo laikotarpiu galiojusio Sąjungos muitinės kodekso 134 str. 1 dalyje yra nustatyta, kad į Sąjungos muitų teritoriją įvežtos prekės nuo jų įvežimo yra muitinės prižiūrimos ir gali būti jos tikrinamos. Tos prekės taip prižiūrimos tol, kol nustatomas jų muitinis statusas, ir negali būti paimitos iš muitinės priežiūros be muitinės leidimo. Ne Sąjungos prekės muitinės prižiūrimos tol, kol pasikeičia jų muitinis statusas arba kol jos išvežamos iš Sąjungos muitų teritorijos arba sunaikinamos.

Kaip nurodyta Sąjungos muitinės kodekso 194 straipsnio 1 dalyje, jeigu įvykdomos atitinkamos muitinės procedūros įforminimo prekėms sąlygos ir, jeigu prekėms jau pritaikyti visi įmanomi apribojimai ir netaikomi jokie draudimai, muitinė išleidžia prekes iš karto, kai patikrinami arba be patikrinimo priimami muitinės deklaracijoje pateikti duomenys. Remiantis šio straipsnio 2 dalimi, visos toje pačioje deklaracijoje nurodytos prekės išleidžiamos tuo pat metu. Vadinas, Pareiškėjui įforminus ir pateikus Tranzito deklaraciją, visos šioje deklaracijoje nurodytos prekės buvo išleistos gabenti į paskirties muitinės įstaigą. Tačiau, kaip jau nurodyta aukščiau, patikrinus krovinį automobilį FIAT DUCATO (X), buvo nustatytas 165 pakuočių prekių trūkumas. Pareiškėjo argumentai apie tai, kad muitinei nepateiktos prekės buvo sudėtos Pareiškėjo nuomojamame sandėlyje ir jis vėliau, t. y. iki tranzito procedūros užbaigimo termino būtų jas pakrovęs bei pateikęs muitinei, yra atmestini. Pareiškėjo sandėlyje esančios prekės nėra muitinės prižiūrimos, jos nebuvo pateiktos muitinei, šioms prekėms laikinasis saugojimas nebuvo taikomas, ir Pareiškėjo prašymas nerastoms 165 pakuotėms įforminti laikinojo saugojimo muitinės procedūrą buvo netenkintas (Kauno TM 2016-11-15 sprendimas Dėl UAB „R1“ 2016-10-17, 2016-11-03 ir „H1“ OU 2016-10-18 prašymų). Komisija taip pat kritiškai vertina Pareiškėjo skunde išdėstytus argumentus apie tai, kad prekės į Tranzito deklaracijoje nurodytą transporto priemonę nebuvo sukrautos per neapsižiūrėjimą. Atkreiptinas dėmesys į tai, kad tariamai per neapsižiūrėjimą nepakrautų prekių dalis sudarė absoliučiai didžiąją dalį krovinio, t. y. 165 pakuotės (6219 kg) iš 190 (6519 kg), be to, Tranzito deklaracijoje nurodytos transporto priemonės registracijos liudijime nurodyta maksimali bendroji masė 3500 kg, tuo tarpu deklaruotas krovinyš sudarė 6519 kg. Komisija, įvertinusi aukščiau nurodytas Kauno TM Mobilijų grupių posto pareigūno nustatytas aplinkybes dėl deklaruotų, tačiau faktiškai muitinei nepateiktų prekių, konstatuoja, jog Muitinės departamento išvada, kad tranzito procedūra buvo užbaigta netinkamai, yra pagrįsta, ir priimta įvertinus tiek faktines aplinkybes, tiek teisinį reglamentavimą.

Sąjungos muitinės kodekso 79 str. 1 d. a punkte yra nurodyta, jog importo skola muitinei atsiranda, jei nevykdoma bent viena iš muitų teisės aktuose nustatytų pareigų, susijusių su ne Sąjungos prekių įvežimu į Sąjungos muitų teritoriją, jų paėmimu iš muitinės priežiūros arba su tokių prekių gabenimu, perdirbimu, saugojimu, laikinuoju saugojimu, laikinuoju įvežimu arba disponavimu jomis toje teritorijoje.

Sąjungos muitinės kodekso 170 straipsnio 1 dalyje nustatyta, kad muitinės deklaraciją gali pateikti bet kuris asmuo, kuris gali pateikti visą informaciją, reikalingą taikant nuostatas, reglamentuojančias muitinės procedūras, kuriai įforminti deklaruotos prekės, atlikimo tvarką. Šis asmuo taip pat turi galėti pateikti atitinkamas prekes muitinei arba užtikrinti, kad tos prekės jai būtų pateiktos.

Nors Tranzito deklaracija buvo įforminta Estijos įmonės „H1 OU“ vardu, o Pareiškėjas šioje deklaracijoje yra nurodytas kaip prekių siuntėjas ir vežėjas, Sąjungos muitinės kodekso 233 str. 3 dalyje yra nurodyta, jog prekių vežėjas arba gavėjas, kuris priima prekes ir žinodamas, kad jos gabenamos taikant Sąjungos tranzito procedūrą, taip pat atsako už visų ir nepakeisto pavidalo prekių pateikimą paskirties muitinės įstaigai per nustatytą terminą ir nepažeidus muitinės taikomų prekių identifikavimo užtikrinimo priemonių.

Byloje neginčijama, jog Pareiškėjas, kaip prekių siuntėjas ir vežėjas, žinojo apie ginčo prekių gabenimą taikant Sąjungos tranzito procedūrą, todėl buvo atsakingas už visų ir nepakeisto pavidalo prekių pateikimą muitinei, tačiau šios pareigos neįvykdė, todėl Sąjungos muitinės kodekso 79 str. 3 dalies a ir b punktų pagrindu pagrįstai pripažintas skolininku muitinei dėl muitinei nepateiktų 165 pakuočių Sąjungos prekių statuso neturinčių prekių apmokestinimo importo mokesčiais.

Pareiškėjas savo skunde taip pat išdėstė argumentus dėl 10 pakuočių prekių apmokestinimo importo muitais pagrįstumo, tačiau Komisija, atsižvelgdama į tai, kad Muitinės departamentas skundžiamu sprendimu panaikino Kauno TM sprendimo dalį dėl šios dalies prekių apmokestinimo importo muitais (633 Eur PVM ir 13 Eur PVM delspinigiai), plačiau Pareiškėjo skundo argumentų šioje dalyje nenagrinėja.

Pareiškėjas skunde taip pat išdėstė argumentus, jog jam galimai neteisingai buvo apskaičiuota mokesstinė prievolė muitinei, nes Kauno TM mokesstinę prievolę Pareiškėjui apskaičiavo nuo visų 220 pakuočių, kurios buvo įsigytos pagal 3 sąskaitas faktūras (pagal visas tris sąskaitas Nr. 261.135, Nr. 4/000041, Nr. 000026), t. y. neatimant dalies 30 pakuočių, kurios buvo atgabentos su kita transporto priemone ir kurioms buvo įforminta laikinojo saugojimo muitinės procedūra. Dėl šių Pareiškėjo argumentų Komisija pažymi, jog iš Kauno TM 2016-11-21 sprendimo dėl mokesstinės prievolės muitinei atsiradimo Nr. 6KM18035 lentelės Nr. 2 matyti, jog Pareiškėjui skola muitinei buvo apskaičiuota nuo paties Pareiškėjo 2016-10-17 prašyme nurodytų trūkstamų prekių (165 pakuočių), todėl Pareiškėjo argumentai atmetami kaip nepagrįsti.

Pareiškėjas savo skunde nepagrįstai remiasi 2015-11-24 Komisijos įgyvendinimo reglamento (ES) 2015/2447 (toliau – Įgyvendinimo reglamentas) 305 str. 3 dalimi, pagal kurią muitinė nereikalauja pateikti prekių ir nurodyti tranzito deklaracijos MRN, kai prekės perkeliamos iš neužplombuotos transporto priemonės. Komisija pažymi, jog šiame straipsnyje yra reglamentuojami prekių pateikimo muitinei atvejai, kai įvyksta incidentai gabenant prekes pagal Sąjungos tranzito procedūrą. Pareiškėjo atveju nėra jokių duomenų apie įvykusį Įgyvendinimo reglamento 305 str. 1 dalyje nurodytą incidentą, todėl šiame straipsnyje nurodytos nuostatos dėl prekių pateikimo muitinei Pareiškėjo atveju netaikytinos.

Pareiškėjas savo skundu taip pat prašė sumažinti paskirtą baudą iki minimalios 10 proc. dydžio baudos. Komisija nurodo, jog pagal MAĮ 139 str. jei mokesčių administratorius nustato, kad mokesčių mokėtojas neapskaičiavo nedeklaruojamo ar nedeklaravo deklaruojamo mokesčio arba neteisėtai pritaikė mažesnę mokesčio tarifą ir dėl šių priežasčių mokėtiną mokesťį neteisėtai sumažino, mokesčių mokėtojui priskaičiuojama trūkstama mokesčio suma ir skiriama nuo 10 iki 50 procentų minėtos mokesčio sumos dydžio bauda, jei atitinkamo mokesčio įstatymas nenustato kitaip. Skiriamos konkrečios baudos dydis priklauso nuo pažeidimo pobūdžio, nuo to, ar mokesčių mokėtojas bendradarbiavo su mokesčių administratoriumi, nuo mokesčių įstatymų pažeidimo

pripažinimo ir kitų aplinkybių, kurias mokesčių administratorius pripažįsta svarbiomis skirdamas didesnę ar mažesnę baudą.

Iš bylos medžiagos matyti, jog Pareiškėjui 30 proc. dydžio bauda paskirta dėl to, kad pažeidimas pripažintas padarytu tyčia, o ne dėl aplaidumo ar neapsižiūrėjimo. Komisija iš esmės su šia pozicija sutinka. Neįtikėtina būtų teigti, kad prekės nebuvo sukrautos į transporto priemonę dėl neapsižiūrėjimo, nustatius, kad iš 190 pakuočių buvo sukrautos tik 25, kurios sudaro tik 5 proc. viso deklaruoto krovinio svorio. Juo labiau, nustatius, kad su deklaruota transporto priemone apskritai neįmanoma viso deklaruoto krovinio išgabenti dėl maksimalios leistinos apkrovos apribojimų (Pareiškėjo deklaruotos transporto priemonės maksimali leidžiama apkrova yra 3,5 t, tuo tarpu deklaruotas krovinio svoris – 6,5 t). Taigi, sąmoningas, tyčinis mokesčių teisės aktų pažeidimas, sudaro pagrindą mokesčių mokėtojui skirti maksimalią 50 proc. dydžio baudą. Tačiau byloje yra nustatyta, kad Pareiškėjas aktyviai bendradarbiavo su Kauno TM ir Muitinės departamentu, teikė visus turimus įrodymus ir paaiškinimus, apskaičiuotus importo mokesčius sumokėjo, pažeidimą iš esmės pripažino. Byloje nustatius tiek atsakomybę lengvinančių, tiek atsakomybę sunkinančių aplinkybių buvimą, skirtina vidutinio dydžio papildomai apskaičiuotų importo mokesčių bauda. Todėl Pareiškėjo atžvilgiu pagrįstai yra paskirta 30 proc. dydžio bauda ir nėra pagrindo ją sumažinti iki minimalios 10 proc. dydžio baudos.

Atsižvelgiant į nustatytas aplinkybes, Pareiškėjo skundas netenkinamas ir skundžiamas Muitinės departamento sprendimas tvirtinamas.

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės, vadovaudamasi Mokesčių administravimo įstatymo 155 straipsnio 4 dalies 1 punktu, n u s p r e n d ž i a:

Patvirtinti Muitinės departamento prie Finansų ministerijos 2017-03-02 sprendimą Nr. 1A-53.

Pagal Mokesčių administravimo įstatymo 159 str. 1, 3 ir 4 dalis mokesčių mokėtojas, nesutinkantis su Mokestinių ginčų komisijos sprendimu, turi teisę šį sprendimą apskųsti Vilniaus apygardos administraciniam teismui (Žygimantų g. 2, 01102 Vilnius). Pagal Mokesčių administravimo įstatymo 159 str. 2 dalį apskųsti Mokestinių ginčų komisijos sprendimą taip pat turi teisę centrinis mokesčių administratorius, tačiau tik tuo atveju, kai centrinis mokesčių administratorius ir Mokestinių ginčų komisija, spręsdami mokestinį ginčą (arba mokestinio ginčo metu), skirtingai interpretavo įstatymų ar kito teisės akto nuostatas. Skundas Vilniaus apygardos administraciniam teismui turi būti paduodamas ne vėliau kaip per 20 dienų po Mokestinių ginčų komisijos sprendimo įteikimo dienos.

Komisijos pirmininkė

Edita Veršeliėnė

Komisijos nariai

Martynas Endrijaitis

Rasa Stravinskaitė

Andrius Venius

Lina Vosylienė